

[Startside](#) > ... > [Domstolsprocedurer](#) > [Digitaliseringsforordningen](#) — [Meddelelser Fra Medlemsstaterne](#) > [Italy](#)

Indholdet er leveret af
Italien

Digitaliseringsforordningen — Meddelelser fra medlemsstaterne

Italien

Denne side indeholder oplysninger om de meddelelser, som medlemsstaterne har givet i henhold til forordning (EU) 2023/2844.

1. Nationale IT-portaler til kommunikation med domstole eller andre myndigheder

Italien har oprettet og igangsat en portal, der giver brugere og fagfolk adgang til judicielle tjenester pr. telematik, kendt som portalen for telematiske tjenester (*Portale dei Servizi Telematici - PST*). Portalen indeholder links til andre ressourcer til interaktion i civil- og strafferetlige sager, herunder "onlinedomstolen" (*Tribunale Online*), som giver personer, der deltager personligt i den frivillige retspleje, mulighed for at indgive procesdokumenter og andre dokumenter elektronisk, uden at det er nødvendigt efterfølgende at indgive dem i papirform.

PST består af et offentligt område og et begrænset område, der er tilgængeligt ved autentificering. I øjeblikket kan autentificering foregå ved hjælp af et chipkort [nationalt servicekort (*Carta Nazionale dei Servizi - CNS*) eller et elektronisk identitetskort (*Carta di Identità Elettronica - CIE*) eller et "retskort" til flere tjenesteydelser (AT-modelkort)] eller via SPID - offentligt digitalt identitetssystem (*Sistema Pubblico di Identità Digitale*).

2. National lovgivning om videokonferencer på det civil- og handelsretlige område

Relevante retsregler

Efter de hasteforanstaltninger, der blev vedtaget for at håndtere den pandemiske nødsituation, er brugen af audiovisuelle fjernforbindelser til afholdelse af civile retsmøder på afstand blevet en permanent funktion (lovdekret nr. 149 af 10. oktober 2022). Videokonferencer er således fastsat og reguleret i artikel 127a i den civile retsplejelov (retsmøder via audiovisuelle forbindelser), som har følgende ordlyd: "Retten kan fastsætte, at retsmøder, herunder offentlige retsmøder, afholdes på afstand via audiovisuelle forbindelser, hvor de eneste personer, der er forpligtet til at deltage i retsmødet, er advokaterne, parterne, den offentlige anklager og de assisterende medlemmer af retten. Den i stk. 1 omhandlede foranstaltning meddeles parterne senest 15 dage før retsmødet. Hver part i sagen kan senest fem dage efter meddelelsen om fjernafhøring anmode om, at afhøringen afholdes ved fysisk fremmøde. Retten skal under hensyntagen til nytten og betydningen af parternes tilstedeværelse i forhold til de foranstaltninger, der skal træffes under retsmødet, besvare anmodningen inden for fem dage ved en kendelse, der ikke kan appelleres, og kan også beslutte, at retsmødet skal afholdes med tilstedeværelse af de parter, der har anmodet herom, og via audiovisuelt link for de øvrige parter. Sidstnævnte parter kan dog også vælge at være fysisk til stede. Hvis der foreligger særlige grunde til uopsættelighed, som retten skal anføre i foranstaltningen, kan de i stk. 2 omhandlede frister afkortes." I italienske civile sager kan afhøringen derfor foregå via audiovisuelle fjernforbindelser - dvs. via videokonference - hvor kun advokaterne, parterne, anklagemyndigheden og de assisterende medlemmer af retten skal være til stede, dvs. når der ikke skal afhøres vidner, da vidner altid skal være fysisk til stede, når de afhøres af retten. Det følger heraf, at

videokonferencer ikke er tilladt, når vidner skal afhøres af italienske domstole. På nuværende tidspunkt indeholder den italienske nationale lovgivning ingen udtrykkelige bestemmelser om videokonferencer i grænseoverskridende sager. Navnlig er der ingen udtrykkelig bestemmelse, der tillader eller forbyder en af parterne eller deres repræsentanter at deltage i retsmødet på afstand, når de befinder sig i en anden medlemsstat. Procedurerne for fjernafhøring er nemlig fastsat i artikel 196k i gennemførelsesbestemmelserne til den civile lovbog, der bestemmer følgende. "*Retsmødet, der er omhandlet i kodeksens artikel 127a, afholdes på en sådan måde, at den kontradiktoriske procedure og parternes effektive deltagelse sikres, og, hvis retsmødet ikke er offentligt, dens fortrolighed. Artikel 84 finder anvendelse. I referatet af retsmødet registreres identitetserklæringerne fra deltagerne i retsmødet, som skal sikre, at ingen uautoriserede personer er fjerntilsluttede eller til stede på de steder, hvorfra deltagerne er tilsluttet. Deltagerne i retsmødet skal have deres kamera tændt under hele retsmødet. De må ikke optage retsmødet. Det sted, hvorfra dommeren slutter sig til retsmødet, betragtes i enhver henseende som retslokalet, og retsmødet anses for at finde sted i den ret, hvor sagen verserer. Justitsministeriets generaldirektør for automatiserede informationssystemer træffer foranstaltninger til at identificere og regulere de audiovisuelle fjernforbindelser til afholdelse af retsmødet og midlerne til at sikre, at det retsmøde, hvor sagen drøftes, er offentligt.*"

Denne primære lovgivning ledsages af detaljerede gennemførelsesbestemmelser, der består af de administrative foranstaltninger, der er udstedt af Justitsministeriets generaldirektør for automatiserede informationssystemer.

De vigtigste elementer i den gældende lovramme i Italien på dette område er sammenfattet nedenfor.

1. Hvem og hvornår

Retten kan bestemme, at retsmødet skal afholdes via videokonference, hvis de eneste personer, der er forpligtet til at deltage i retsmødet, er advokaterne, parterne, den offentlige anklager og de assisterende medlemmer af retten.

2. Indsigelse

Alle parter (forudsat at de ikke er fraværende) kan anmode om, at retsmødet afholdes ved fysisk tilstedeværelse. Retten kan efter at have afvejet nytten og betydningen af parternes personlige tilstedeværelse i lyset af de forpligtelser, der skal opfyldes under retsmødet, ved en afgørelse, der ikke kan appelleres, bestemme, at retsmødet skal afholdes ved fysisk tilstedeværelse eller i hybridform.

3. Kontradiktorisk procedure gennem kommunikation i realtid

Retsmødet via videokonference afholdes på en sådan måde, at den kontradiktoriske proces, parternes effektive deltagelse og, hvis retsmødet ikke er offentligt, fortroligheden sikres.

4. Garantier

Referatet af retsmødet skal omfatte deltagerens bekræftelse af deres identitet og deres forsikring om, at der ikke er nogen forbindelse til uautoriserede personer, og at sådanne personer ikke er til stede på de steder, hvorfra deltagerne er forbundet. Deltagerne skal have deres kamera tændt under hele retsmødet og må ikke optage retsmødet.

5. Dematerialisering af retsmøder

Det sted, hvorfra retten deltager i retsmødet, betragtes i enhver henseende som retslokalet, og retsmødet anses for at finde sted på det dommerkantor, hvor sagen verserer.

6. Gebyrer

Der skal ikke betales gebyrer til staten for deltagelse i retsmøder via videokonference.

Generelle oplysninger

Ovennævnte lovgivning om videokonferencer finder også anvendelse på grænseoverskridende retsmøder, medmindre det er udelukket i henhold til EU-forordninger eller internationale konventioner.

Videokonferencer kan anvendes i civile retlige, familieretlige og handelsretlige sager i de tilfælde og inden for de grænser, der er fastsat i den relevante lovgivning.

Med henblik på at sikre retten til effektiv og lige adgang til en domstol, respekt for processens kontradiktoriske karakter, processuel ligestilling, mulighed for at fremlægge beviser og argumentere for sagen og en retfærdig rettergang i civile sager er det udtrykkeligt fastsat, at retsmøder via videokonference skal gennemføres på en sådan måde, at den kontradiktoriske proces, parternes effektive deltagelse og, hvis afhøringen ikke er offentlig, dens fortrolighed sikres. Referatet af retsmødet skal omfatte deltagernes bekræftelse af deres identitet og deres forsikring om, at der ikke er nogen forbindelse til uautoriserede personer, og at sådanne personer ikke er til stede på de steder, hvorfra deltagerne er forbundet.

Deltagerne skal have deres kamera tændt under hele retsmødet og må ikke optage retsmødet.

Retsmødet kan afholdes med alle parter fjernforbundet via videokonference, herunder dommeren. Hvis retsmødet er offentligt, offentliggør justitssekretæren et link, der er genereret af Teams-applikationen, i et særligt afsnit på justitskontorets institutionelle websted, som viser linkene til fjerndeltagelse i offentlige retsmøder.

Det offentliggjorte link skal ledsages af det generelle registernummer for sagen, så tredjeparter kan identificere det præcist. Linket fjernes fra rettens websted af justitssekretæren ved afslutningen af det offentlige retsmøde. En krypteret kanal med asymmetriske kryptografialgoritmer bruges til at oprette forbindelse til retsmødet.

Tekniske overvejelser og interoperabilitet

I Italien har domstole og tilbageholdelsesfaciliteter videokonferenceudstyr.

Navnlig anvendes følgende værktøjer/platforme til at gennemføre retsmøder via videokonference.

- Tilpasning af Avaya Equinox med en krypteret kommunikationskanal, der er oprettet på et særligt elektronisk netværk inden for det fælles retlige netværk (Rete di Giustizia Unitaria), med et kontrolrum, der fører tilsyn med operationer, og et særligt forvaltnings- og kontrolsystem i retsvæsenets administrative infrastruktur, der er tilgængeligt i et stort antal strafferetssale.
- Microsoft Teams, uden administrations-/kontrolcenter, med et hybridt cloud-forvaltnings- og kontrolsystem i datacentre med flere lejere, der er beliggende på Den Europæiske Unions område (Republikken Irland og Kongeriget Nederlandene), og som administreres af justitsministeriets generaldirektorat for automatiske informationssystemer, som er den eneste indehaver af adgangsnøglerne til sessionsloggen, for de retssale, der endnu ikke er udstyret med Avaya Equinox-systemet.

Der sikres kompatibilitet mellem disse systemer og den forbindelsessoftware, der anvendes af videokonferencedeltagerne. Specifikt er Windows 10-enheder oprindeligt kompatible med Microsoft Teams.

Webcam Max Hub og Innex Cube er de mest almindeligt anvendte enheder i italienske virtuelle/hybride retsmøder (90 % af alle retssale). Alle strafferetlige retssale er udstyret med certificerede og kompatible enheder. Avaya Equinox Multi-videokonferencesystemet er blevet tilpasset til at være kompatibelt.

For at give alle deltagere i retsmødet, navnlig dommeren, mulighed for visuelt at genkende hinanden og se både taleren stille spørgsmål eller fremsætte erklæringer og lytternes reaktioner under videokonferencen, skal alle webcams i strafferetlige retsmøder vise dommeren og alle de parter, der er til stede i retslokalet eller forbundet på afstand på samme tid, for at tilnærme oplevelsen så meget som muligt til oplevelsen af at være fysisk til stede.

Det italienske justitsministerium planlægger at yde en lignende tjeneste i civile retsmøder.

For deltagere, der ikke taler flydende italiensk, giver italiensk lov mulighed for tovejstolkning af professionelle tolke. Automatiske og live oversættelses- og transskriptionsværktøjer er også tilgængelige for yderligere støtte.

For at forbedre tilgængeligheden er nogle rum i tilbageholdelsesfaciliteterne blevet udstyret med høretekniske hjælpemidler til personer med nedsat mobilitet eller hørehæmmede. Microsoft Teams og Windows 10 har desuden indbyggede "tilgængelighedsværktøjer".

3. National lovgivning om videokonferencer i straffesager

1. Hvem og hvornår

Brug af videokonferencer er fastsat i følgende tilfælde:

- når de personer, der tilbageholdes eller interneres på et sted uden for domstolens jurisdiktion, eller som er genstand for retsbevarende foranstaltninger, indvilliger heri,
- når retten skal arrangere afhøring af vidner, sagkyndige og enkeltpersoner, forudsat at parterne er enige herom,
- af egen drift for at afhøre undercoveragenter, informanter og personer, der er tiltalt for de pågældende lovovertrædelser eller tilknyttede lovovertrædelser.

2. Hvor - fjerndeltagelse

Kompetencen til at afholde et retsmøde eller foretage en retshandling tilkommer retten. En eller flere personer kan dog deltage på afstand via et audiovisuelt link fra et andet dommerkontor eller fra en judiciel politimyndighed, der er udpeget af den judicielle myndighed, eller fra et andet sted, hvis den judicielle myndighed har givet tilladelse hertil.

Fanger og tilbageholdte, personer i varetægtsfængsling eller tilbageholdte efter anholdelse skal tilslutte sig fra den institution, hvor de tilbageholdes. Advokater skal tilslutte sig fra deres kontorer eller fra et andet passende sted.

3. Kontradiktorisk procedure gennem kommunikation i realtid

Den audiovisuelle forbindelse skal være af en sådan art, at den sikrer den kontradiktoriske proces og parternes effektive deltagelse i retsmødet og sikrer, at alle deltagere fra de forskellige steder er i stand til samtidigt og effektivt at se og høre hinanden. Offentlige retsmøder skal gives passende offentlighed.

4. Garantier

Der skal altid stilles en audiovisuel optagelse af retshandlingen eller retsmødet til rådighed. Under alle omstændigheder garanteres advokaternes eller deres stedfortræderes ret til at være til stede hos deres klient altid.

Advokaters eller deres stedfortræderes ret til at konsultere hinanden og deres klient fortroligt ved hjælp af passende tekniske midler garanteres altid.

Som hovedregel er en assisterende medarbejder ved dommerkontoret eller anklagemyndigheden til stede på det sted, hvorfra de personer, der udfører handlingen eller deltager i retsmødet, har fjernforbindelse, for at bekræfte deres identitet og udarbejde et referat af sagen.

Justitsministeriet sikrer, at telematiske forbindelser med domstolene finder sted gennem passende kommunikationsnet eller -kanaler for at sikre datatransmissionens integritet og sikkerhed.

5. Gebyrer

Der opkræves ingen gebyrer eller afgifter til staten for deltagelse i retsmøder via videokonference.

6. Generelle oplysninger

Ovennævnte lovgivning om videokonferencer finder også anvendelse på grænseoverskridende retsmøder, medmindre det er udelukket i henhold til EU-forordninger eller internationale konventioner.

Videokonferencer er tilladt i straffesager i de tilfælde og inden for de grænser, der er fastsat i den relevante lovgivning.

Et udtrykkeligt krav er, at den audiovisuelle forbindelse skal være af en sådan art, at den sikrer den kontradiktoriske proces og parternes effektive deltagelse i handlingen eller retsmødet og sikrer, at alle deltagere

fra de forskellige steder er i stand til samtidigt og effektivt at se og høre hinanden. Offentlige retsmøder skal gives passende offentlighed.

Deltagerne skal have deres kamera tændt under hele retsmødet og må ikke optage retsmødet.

Loven garanterer partens ret til at blive bistået af en advokat før og under retsmødet. Fortroligheden af kommunikationen mellem advokat og klient under retsmødet garanteres.

I retsmøder, der afholdes på Microsoft Teams, sikres fortroligheden via breakout-rum. I retsmøder, der afholdes med Avaya Equinox Multi-videokonferencesystemet, leveres den separate kanal af et VoIP-system.

I forbindelse med internationale retsanmodninger anvendes telefoni på PSTN-linjer (offentligt koblet telefonnet) på det nummer, som den udenlandske myndighed har angivet.

Offentliggørelse af retsmødet er sikret, medmindre det er forbudt ved lov, da retsmødet altid finder sted med dommeren fysisk til stede i en retssal, der er tilgængelig for offentligheden, og audiovisuelle systemer udelukkende anvendes til fjerdeltagelse af visse parter i sagen.

Tekniske overvejelser og interoperabilitet

I Italien har domstole og tilbageholdelsesfaciliteter videokonferenceudstyr.

Navnlig anvendes følgende værktøjer/platforme til at gennemføre retsmøder via videokonference.

- Tilpasning af Avaya Equinox med en krypteret kommunikationskanal, der er oprettet på et særligt telematisk netværk inden for det fælles retlige netværk (Rete di Giustizia Unitaria), med et kontrolrum, der fører tilsyn med operationer, og et særligt forvaltnings- og kontrolsystem på retsvæsenets administrative infrastruktur, der er tilgængeligt i et stort antal strafferetssale.
- Microsoft Teams, uden administrations-/kontrolcenter, med et hybridt cloud-forvaltnings- og kontrolsystem i datacentre med flere lejere, der er beliggende på Den Europæiske Unions område (Republikken Irland og Kongeriget Nederlandene), og som administreres af justitsministeriets generaldirektorat for automatiske informationssystemer, som er den eneste indehaver af adgangsnøglerne til sessionsloggen, for de retssale, der endnu ikke er udstyret med Avaya Equinox-systemet.

Der sikres kompatibilitet mellem disse systemer og den forbindelsessoftware, der anvendes af videokonferencedeltagerne. Specifikt er Windows 10-enheder oprindeligt kompatible med Microsoft Teams.

Webcam Max Hub og Innex Cube er de mest almindeligt anvendte enheder i italienske virtuelle/hybride retsmøder (90 % af alle retssale). På det strafferetlige område er retssalene udstyret med certificerede og kompatible enheder. Avaya Equinox Multi-videokonferencesystemet er blevet tilpasset til at være kompatibelt.

For at give alle deltagere i retsmødet, navnlig dommeren, mulighed for visuelt at genkende hinanden og se både taleren stille spørgsmål eller fremsætte erklæringer og lytternes reaktioner under videokonferencen, skal alle webcams i strafferetlige retsmøder vise dommeren og alle de parter, der er til stede i retslokalet eller forbundet på afstand på samme tid, for at tilnærme oplevelsen så meget som muligt til oplevelsen af at være fysisk til stede.

For deltagere, der ikke taler flydende italiensk, giver italiensk lov mulighed for tovejstolkning af professionelle tolke. Automatiske og live oversættelses- og transskriptionsværktøjer er også tilgængelige for yderligere støtte.

For at forbedre tilgængeligheden er nogle rum i tilbageholdelsesfaciliteterne blevet udstyret med høretekniske hjælpemidler til personer med nedsat mobilitet eller hørehæmmede. Microsoft Teams og Windows 10 har desuden indbyggede "tilgængelighedsværktøjer".

Afholdelse af retsmøder via videokonference reguleres primært – også for mistænkte eller tiltalte – af artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager, som kun giver mulighed for det med henblik på efterforskning, dvs. til at optage forklaringer fra en mistænkt eller tiltalt, og dermed ikke med henblik på deltagelse i sagen. Desuden kræves den mistænkte eller tiltaltes samtykke for at kunne afhøre vedkommende via videokonference. Afslag på et sådant samtykke er

anført i direktivets artikel 24, stk. 2, litra a), som en af de (fakultative) grunde til at afslå at fuldbyrde en europæisk efterforskningskendelse.

Hvad angår de nationale bestemmelser, er de generelle regler fastsat i strafferetsplejelovens nye afsnit IIa, der blev indsat ved artikel 8, stk. 1, i lovdekret nr. 150 af 10. oktober 2022 med virkning fra den 30. december 2022 i henhold til artikel 99a, stk. 1, i lovdekret nr. 150/2022, der blev tilføjet ved artikel 6, stk. 1, i lovdekret nr. 162 af 31. oktober 2022, som med ændringer blev ophøjet til lov ved lov nr. 199 af 30. december 2022.

På nuværende tidspunkt, i lyset af de seneste bestemmelser indført ved lovdekret nr. 31 af 19. marts 2024, reguleres spørgsmålet af strafferetsplejelovens artikel 133a og 133b, der bestemmer følgende.

Artikel 133a. Almindelig bestemmelse

Medmindre andet er fastsat, finder bestemmelserne i artikel 133b anvendelse, hvis den judicielle myndighed bestemmer, at en handling skal udføres på afstand, eller at en eller flere parter deltager på afstand i udførelsen af en handling eller i afholdelsen af et retsmøde.

Artikel 133b. Procedurer og garantier for fjerndeltagelse

- 1. Hvis den judicielle myndighed fastsætter, at en handling skal udføres på afstand, eller at en eller flere parter deltager på afstand i udførelsen af en handling eller i et retsmøde, udsteder den en begrundet kendelse. Hvis kendelsen ikke afsiges under retsmødet, forkyndes den for parterne sammen med den retsakt, der fastsætter datoen for udførelsen af handlingen eller afholdelsen af retsmødet, mindst tre dage før denne dato, undtagen i hastetilfælde, uden at dette berører behovet for at sikre, at advokaten kan udøve de rettigheder, der er omhandlet i stk. 7. Kendelsen meddeles også de berørte myndigheder.*
- 2. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, etableres der en audiovisuel forbindelse mellem retssalen eller dommerkontoret og det sted, hvor de personer, der udfører handlingen eller deltager i retsmødet på afstand, befinder sig. Det sted, hvor de personer, der udfører handlingen eller deltager i retsmødet på afstand, befinder sig, anses for at være retssalen.*
- 3. For at handlingen eller retsmødet kan være gyldige skal den audiovisuelle forbindelse etableres på en sådan måde, at den kontradiktoriske proces og parternes effektive deltagelse i handlingen eller retsmødet sikres, og det sikres, at alle deltagere fra de forskellige steder er i stand til samtidigt og effektivt at se og høre hinanden. I tilfælde af et offentligt retsmøde skal der sikres passende offentliggørelse af de handlinger, der udføres på afstand. Der skal altid foretages en audiovisuel optagelse af handlingen eller retsmødet.*
- 4. Uden at det berører stk. 5, 6 og 7, skal de personer, der udfører handlingen eller deltager i retsmødet på afstand, oprette forbindelse fra en anden retssal eller et andet judicielt politikontor, der er udpeget af den judicielle myndighed, efter at have kontrolleret, at der er passende teknisk udstyr til rådighed, og at de logistiske krav til den audiovisuelle forbindelse er opfyldt.*
- 5. Fanger og tilbageholdte personer i varetægtsfængsling eller under arrest eller midlertidig frihedsberøvelse skal, når de udfører handlingen eller deltager i retsmødet på afstand, forbindes fra den tilbageholdelsesfacilitet, hvor de tilbageholdes.*
- 6. Efter at have hørt parterne kan den judicielle myndighed give de personer, der udfører handlingen eller deltager i retsmødet på afstand, tilladelse til at oprette forbindelse fra et andet sted end det, der er omhandlet i stk. 4.*
- 7. Advokater skal tilslutte sig fra deres kontorer eller fra et andet passende sted. Under alle omstændigheder er advokaters eller deres stedfortræderes ret til at være til stede på det sted, hvor klienten er til stede, garanteret. Advokaters eller deres stedfortræderes ret til at rådføre sig med hinanden og med deres klient ved hjælp af passende tekniske midler skal også altid garanteres.*
- 8. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 4 og 5, og - medmindre den judicielle myndighed bestemmer andet - i det tilfælde, der er omhandlet i stk. 6, skal en assisterende medarbejder ved retten eller anklagemyndigheden, som kan udvælges blandt de assisterende medarbejdere, der gør tjeneste ved den ret, der er omhandlet i stk. 4, eller en polititjenestemand - helst tilhørende personalet i kriminalpolitiafdelingerne, og som ikke på nuværende tidspunkt eller tidligere har været involveret i efterforsknings- eller beskyttelsesarbejde vedrørende den tiltalte eller i forbindelse med de faktiske omstændigheder, der er omhandlet i stk. 4 - være til stede på det sted, hvor de personer, der udfører handlingen, eller som deltager i retsmødet på afstand, befinder sig, og attestere deres identitet og udarbejde en rapport om de operationer, der er udført i overensstemmelse med artikel 136. Rapporten*

skal også attestere overholdelsen af bestemmelserne i stk. 3, første punktum, og stk. 7, andet og tredje punktum, de forholdsregler, der er truffet for at sikre, at undersøgelsen er forskriftsmæssig med hensyn til det sted, hvor den pågældende befinder sig, og at der ikke er hindringer for eller begrænsninger i udøvelsen af den pågældendes rettigheder og beføjelser.

Yderligere regler om fjerndeltagelse er fastsat i nedenstående bestemmelser.

I den indledende undersøgelsesfase bestemmer strafferetsplejelovens artikel 360, stk. 3a, der blev indført ved artikel 18, stk. 1, litra a), i lovdekret nr. 150 af 10. oktober 2022, at anklagemyndigheden kan give den person, der er genstand for efterforskningen, offeret for lovovertrædelsen og eventuelle advokater og sagkyndige vidner, der anmoder herom, tilladelse til at deltage på afstand i udpegelsen af den sagkyndige eller i tekniske efterforskninger, der ikke kan gentages.

I henhold til strafferetsplejelovens artikel 370, stk. 1a, der blev indført ved artikel 18, stk. 1, litra d), nr. 1), i lovdekret nr. 150 af 10. oktober 2022, kan anklagemyndigheden fastsætte, at afhøringen af den mistænkte, selv om den er delegeret til kriminalpolitiet, foretages på afstand med den mistænkte og dennes advokats samtykke.

Med hensyn til kriminalpolitikets aktiviteter fastsætter strafferetsplejelovens artikel 350, stk. 4a, der blev indsat ved artikel 17, stk. 1, litra b), i lovdekretet af 10. oktober 2022, ud over ovennævnte sag, at "efterforskningsafhøringen" (*sommarie informazioni*) af den mistænkte kan udføres på afstand. Desuden er tiltaltes fjerndeltagelse udtrykkeligt fastsat i følgende tilfælde: prøvelse af kendelser om pålæg af tvangsforanstaltninger i henhold til strafferetsplejelovens artikel 309, stk. 8a, afhøring i udleveringssager i henhold til strafferetsplejelovens artikel 703, stk. 2, eller i tilfælde af anholdelse i henhold til strafferetsplejelovens artikel 717, stk. 2. Med hensyn til retssagen giver strafferetsplejelovens artikel 496, stk. 2a, der blev indført ved artikel 30, stk. 1, litra g), i lovdekret nr. 150 af 2022, mulighed for fjernafhøring af vidner, sagkyndige, tekniske rådgivere, tiltalte i tilknyttede sager og private parter efter anmodning fra retten med parternes samtykke, medmindre andet er fastsat i en specifik lovbestemmelse.

Der er indsat en tilsvarende bestemmelse i strafferetsplejelovens artikel 422, stk. 2, som ændret ved artikel 23, stk. 1, litra h), i lovdekret nr. 150 af 2022, for indsamling af yderligere beviser af dommeren ved det forberedende retsmøde. I medfør af henvisningen hertil i strafferetsplejelovens artikel 441, stk. 6, finder denne bestemmelse også anvendelse på summariske retssager (*giudizio abbreviato*).

Den pågældende persons fjerndeltagelse er også udtrykkeligt fastsat i følgende tilfælde: i forbindelse med tilsynsprocedurer i henhold til strafferetsplejelovens artikel 678, stk. 3.2 og i fuldbyrdelsessager i henhold til strafferetsplejelovens artikel 666, stk. 4.

Endelig er fjerndeltagelse, når en tiltalt, der er tilbageholdt i udlandet, ikke kan overføres til Italien, reguleret i strafferetsplejelovens artikel 205b, der blev indført ved artikel 16 i lov nr. 367 af 5. oktober 2001 og ændret ved artikel 41, stk. 1, litra hh), nr. 1 og 2, i lovdekret nr. 150 af 10. oktober 2022 med virkning fra den 30. december 2022 i henhold til artikel 6 i lovdekret nr. 162 af 31. oktober 2022.

Den fulde tekst af artiklen er gengivet nedenfor.

Artikel 205b. Fjerndeltagelse i retssager for tiltalte, der tilbageholdes i udlandet.

1. *Sagsøgte, der tilbageholdes i udlandet, og som ikke kan overføres til Italien, deltager i retsmødet via audiovisuel forbindelse, hvis det er fastsat i internationale aftaler og i overensstemmelse med reglerne deri. For alle spørgsmål, der ikke udtrykkeligt er reguleret af internationale aftaler, finder kodeksens artikel 133b anvendelse.*
2. *Deltagelse via audiovisuel forbindelse er ikke mulig, hvis den udenlandske stat ikke sikrer, at en advokat eller stedfortræder kan være til stede på det sted, hvor handlingen udføres, eller hvis advokaten eller stedfortræderen ikke er i stand til at tale privat med sin klient.*
3. *Sagsøgte har ret til at have en tolk til stede, hvis vedkommende ikke taler sproget på det sted, hvor handlingen udføres, eller det sprog, der anvendes til at stille spørgsmål.*
4. *Frihedsberøvelse af en tiltalt i udlandet må ikke føre til suspension eller udsættelse af retsmødet, i tilfælde hvor tiltalte ikke giver sit samtykke eller nægter at deltage, hvis deltagelse i retsmødet via audiovisuel forbindelse er mulig. Bestemmelserne i kodeksens artikel 420b finder tilsvarende anvendelse.*

Vidners eller eksperterets deltagelse i et retsmøde via audiovisuel forbindelse finder sted i henhold til de procedurer og betingelser, der er fastsat i internationale aftaler. Kodeksens artikel 133b finder tilsvarende anvendelse på alle spørgsmål, der ikke udtrykkeligt er reguleret.

4. Afgifter i civil- og handelsretlige sager

I henhold til forordningen finder underretningspligten kun anvendelse på oplysninger vedrørende de procedurer, der er omhandlet i bilag 1 og 2 til forordningen, nærmere bestemt de procedurer, hvor det europæiske elektroniske adgangspunkt kan anvendes.

De generelle regler er imidlertid dem, der er fastsat i artikel 9-18a i præsidentdekret nr. 115 af 30. maj 2002 (konsolideret lov om sagsomkostninger) og lovdekret nr. 116 af 27. maj 2005 om gennemførelse af direktiv 2003/8/EF om forbedret adgang til domstolene i grænseoverskridende tvister gennem fastsættelse af fælles mindsteregler for retshjælp i forbindelse med tvister af denne art, der gennemfører en anden retsakt.

I italiensk ret danner præsidentdekret nr. 115/2002 (konsolideret lov om sagsomkostninger, herefter "TUSG") retsgrundlaget for alle sagsomkostninger, som i forskellige sammenhænge skal afholdes af private parter for at få adgang til domstolsprøvelse på det civil-, handels- og strafferetlige område (med undtagelse af retshjælpssager, jf. artikel 8 i TEUF).

Præsidentdekretet indeholder således de regler og instrukser, der skal gives til brugerne med henblik på forordning (EU) 2023/2844 om afgifter (omkostningsposter), som den part, der er involveret i en retssag (også selv om den er grænseoverskridende) ved en national domstol, opkræves.

Nærmere bestemt gælder:

Retsafgift for at anlægge sag (*contributo unificato*) – faste forskud fra privatpersoner til statskassen – udgifter til forkyndelse af meddelelser – afgifter for kopier og attester

(5) registreringsafgift for dokumenter, der er underlagt registrering (præsidentielt dekret nr. 131 af 26. april 1986).

Retsafgiften for at anlægge sag skal betales "for hvert civilt søgsmål – herunder insolvens- og frivillig retspleje – og for forvaltnings- og skattesager med de beløb, der er fastsat i artikel 13, og med forbehold af bestemmelserne i artikel 10" (artikel 9 i TUSG). Afgiften skal betales af den part, der først anlægger sag, indgiver stævningen eller i ekspropriationssager anmoder om overdragelse eller salg af de udlagte aktiver (artikel 14, stk. 1, i TUSG). Sagens værdi, der fastsættes i overensstemmelse med den civile retsplejelov uden hensyntagen til renter, skal angives specifikt af parten, der fremgår af påstandene i den oprindelige stævning (artikel 14, stk. 2, i TUSG). Den part, der fremsætter et modkrav eller et krav mod en medsagsøgt, anlægger sag mod tredjemand eller frivilligt indtræder i sagen, skal betale en særskilt retsafgift (artikel 14, stk. 3, i TUSG). Den oprindelige sagsafgift skal suppleres, hvis kravet ændres eller suppleres med et andet krav for at øge sagens værdi (artikel 14, stk. 3, i TUSG). Medmindre der gælder særlige regler for særlige sager, er størrelsen af retsafgiften for at anlægge sag de beløb, der er fastsat i artikel 13, stk. 1, litra a)-g), afhængigt af sagens værdi (dvs. kravets værdi, også selv om den ikke er fastsat). Disse beløb kan dog være højere eller lavere i tilfælde af særlige retssager. Navnlig forhøjes beløbene i forbindelse med appelsager ("afgiften for at anlægge sag forhøjes en halv gang"), sager ved kassationsdomstolen (afgiften for at anlægge sag fordobles") eller sager, der behandles af de specialiserede afdelinger, der er omhandlet i lovdekret nr. 168 af 27. juni 2003 ("afgiften for at anlægge sag fordobles"). I sager om tvangsfuldbyrdelse af fast ejendom er afgiften for at anlægge sag desuden 278,00 EUR. For de øvrige fuldbyrdelsesprocedurer halveres afgiften for at anlægge sag. For tvangsfuldbyrdelse af løsøre til en værdi af under 2 500 EUR er afgiften for at anlægge sag 43,00 EUR. For tvangsfuldbyrdelsesindsigelsessager er afgiften for at anlægge sag 168,00 EUR. Afgiften for at anlægge sag nedsættes en halv gang for de særlige sager, der er omhandlet i bog IV, afsnit I, i den civile retsplejelov, herunder indsigelser mod betalingspåbud og indsigelser mod konkursdomme, og for individuelle private eller offentlige arbejdsretlige tvister (bortset fra helt fritagne tvister). For konkursbehandling, som omfatter processen fra dommen om konkurs til afslutningen af sagen, er den skyldige afgift for at anlægge sag 851,00 EUR. På den anden side skal der ikke betales nogen afgift for at anlægge sag for indgivelse af en konkursbegæring.

Artikel 10 i TUSG indeholder særlige undtagelser i den nationale lovgivning. Navnlig er indsigelsessager og sager om foreløbige forholdsregler, selv i fuldbyrdelsesfasen, vedrørende børnebidrag og alle andre sager vedrørende

børn ikke underlagt afgiften for at anlægge sag. Sager om forbud, umyndiggørelse og udpegelse af en værge (*amministratore di sostegno*) er ikke underlagt rettens afgift for at anlægge sag. Sager om erklæring af fravær og formodet død. Sager under den frivillige retspleje vedrørende børn, umyndiggjorte og personer uden handleevne.

Forskudsbetalinger af faste beløb fra enkeltpersoner til statskassen i civile sager (artikel 30 i TUSG) består af en fast afgift (27,00 EUR), der kræves i henhold til artikel 30 i TUSG, og som skal betales af "den part, der først anlægger sag, indgiver stævningen eller i ekspropriationssager anmoder om overdragelse eller salg af de udlagte aktiver".

Afgifter for forkyndelse af dokumenter efter anmodning fra parterne (artikel 32 ff. i TUSG) består af de rejseudgifter og godtgørelser, som parterne skal betale til de retsbedsmænd, der har til opgave at forkynde et dokument. Engangsafgiftens størrelse (*diritto unico*) er fastsat i artikel 34 i TUSG, mens rejsegodtgørelsens størrelse er fastsat i artikel 35 i TUSG.

Indtil den i TUSG's artikel 40, stk. 1, omhandlede forordning er vedtaget, er afgifterne for kopier og attester omfattet af artikel 266 ff. TUSG. Disse afgifter opkræves for udstedelse af kopier af dokumenter i sagsakterne eller for udstedelse af attester, som justitskontoret anmoder om. I henhold til artikel 40 i TUSG skal afgiften for udstedelse af papirkopier være mindst halvtreds procent højere end gebyret for udstedelse af en elektronisk kopi. Under alle omstændigheder skal der ikke betales afgift for en ikkebekræftet kopi, når de personer, der er bemyndiget til at få adgang til den, udtrækker en sådan kopi fra de elektroniske sagsakter. Størrelsen af de afgifter, der skal betales for udstedelse af kopier af dokumenter fra sagsakterne, som ikke er bekræftede kopier, er anført i tabellen i bilag 6 til TUSG. De afgifter, der skal betales for udstedelse af bekræftede kopier af dokumenter, er anført i tabellen i bilag 7 til TUSG. Størrelsen af den afgift, der skal betales for udstedelse af ikkepapirkopier af dokumenter, er fastsat i tabellen i bilag 8 til TUSG. For udstedelse af papirkopier inden for to dage, enten som bekræftede eller ikkebekræftede kopier, tredobles afgiften (artikel 270 i TUSG). Afgifterne for kopier og certifikater justeres hvert tredje år på grundlag af ændringen, målt af ISTAT, i forbrugerprisindekset for familier til manuelle arbejdstagere og kontorarbejdere i løbet af de foregående tre år ved en foranstaltning truffet af justitsministeriet efter aftale med økonomi- og finansministeriet (artikel 274 i TUSG). I øjeblikket er beløbene fastsat i justitsministeriets dekret af 9. juli 2021 (offentliggjort i Den Italienske Republiks statstidende nr. 184 af 3. august 2021).

Der skal betales en registreringsafgift for de retslige dokumenter og foranstaltninger, der specifikt er omhandlet i artikel 37 i præsidentielt dekret nr. 131/1986 (konsolideret lov om registreringsafgift), dvs. for "retsakter fra den judicielle myndighed i civile tvister, som afslutter hele eller en del af sagen", "påbud, der kan fuldbyrdes straks", "fuldbyrdeskendelser vedrørende voldgiftskendelser og afgørelser om eksigibilitet af udenlandske retsafgørelser". Sådanne foranstaltninger er omfattet af afgiften, selv om de på registreringstidspunktet er blevet anfægtet eller stadig kan anfægtes. Afgiften kan dog modregnes eller tilbagebetales, hvis foranstaltningerne senere ophæves ved en endelig dom. Udenretslige forlig, som statsforvaltningen er part i, anses for at svare til en endelig dom. Størrelsen af den afgift, der skal opkræves for de retslige dokumenter, der skal registreres, er fastsat i artikel 8 i den tarif, der er knyttet som bilag til den konsoliderede lov om registreringsafgift.

Ovennævnte referenceregler gælder for:

- de grænseoverskridende tvister, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure samt dem, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdesdokument for ubestridte krav
- anerkendelse, fuldbyrdelse eller ikkeanerkendelse af procedurer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 606/2013 af 12. juni 2013 om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civilretlige spørgsmål, Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af

retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt, Rådets forordning (EU) 2016/1103 om indførelse af et forstærket samarbejde på området for kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i sager vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller, Rådets forordning (EU) 2016/1104 om indførelse af et forstærket samarbejde på området for kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i sager vedrørende de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber, Rådets forordning (EU) 2019/1111 af 25. juni 2019 om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om internationale børnebortførelser

- procedurerne for udstedelse, berigtigelse og tilbagekaldelse af de uddrag, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 4/2009 (se ovenfor), det europæiske arvebevis og de attester, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 650/2012 (se ovenfor), de certifikater, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1215/2012 (se ovenfor), de certifikater, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 606/2013 (se ovenfor), de attester, der er omhandlet i forordning (EU) 2016/1103 (se ovenfor) og forordning (EU) 2016/1104 (se ovenfor), de certifikater, der er omhandlet i forordning (EU) 2019/1111 (se ovenfor)
- fordringer, der er anmeldt af udenlandske kreditorer i forbindelse med insolvensbehandling i henhold til artikel 53 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling
- kommunikation mellem fysiske eller juridiske personer eller deres repræsentanter og de centrale myndigheder i henhold til forordning (EF) nr. 4/2009 (se ovenfor) og forordning (EU) 2019/1111 (se ovenfor) eller med de kompetente myndigheder i henhold til kapitel IV i Rådets direktiv 2003/8/EF om forbedret adgang til domstolene i grænseoverskridende tvister gennem fastsættelse af fælles mindsteregler for retshjælp i forbindelse med tvister af denne art.

For så vidt angår Forordning (EU) nr. 655/2014 fra Europa-Parlamentet og Rådet om indførelse af en procedure for en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender med henblik på at lette grænseoverskridende gældsinddrivelse på det civil- og handelsretlige område, indeholder artikel 13, stk. 6d, i TUSG en særlig regel, der præciserer størrelsen af den afgift for sagsanlæg, der skal betales for de forskellige grænseoverskridende tvister, der er omfattet af EU-forordningen.

For de tvister, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 655/2014 af 15. maj 2014 om indførelse af en procedure for en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender med henblik på at lette grænseoverskridende gældsinddrivelse på det civil- og handelsretlige område, finder følgende beløb anvendelse:

1. de beløb, der er fastsat i artikel 13, stk. 1, litra b), og stk. 1a, for procedurerne i henhold til artikel 21 og 37 i forordning (EU) nr. 655/2014
2. de beløb, der er fastsat i artikel 13, stk. 3, for procedurerne i henhold til artikel 8, 33 og 35 i forordning (EU) nr. 655/2014
3. de beløb, der er fastsat i artikel 13, stk. 1, for procedurerne i artikel 34 i forordning (EU) nr. 655/2014
4. de beløb, der er fastsat i artikel 13, stk. 1d, for proceduren i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 655/2014.

Dette berører ikke muligheden for, at en part med utilstrækkelige midler kan opnå retshjælp som fastsat og reguleret i del III i præsidentdekret nr. 115/2002 (TUSG) i henhold til forfatningens artikel 24, stk. 3, hvori det hedder, at "passende foranstaltninger skal sikre, at personer med utilstrækkelige midler har midlerne til at handle og forsvare sig ved en domstol".

Som anført bestemmer TUSG's artikel 8 bl.a. følgende: "1. Hver part betaler omkostningerne i forbindelse med de proceduremæssige handlinger, som de udfører, og de handlinger, som de anmoder om, og forudbetaler omkostningerne i forbindelse med handlinger, der er nødvendige for sagen, hvis dette er fastsat ved lov eller af retten. 2. Hvis parten er berettiget til retshjælp, skal omkostningerne forudbetales af eller opkræves for senere betaling af statskassen i overensstemmelse med bestemmelserne i del III i denne konsoliderede lov."

Navnlig fastsættes det i artikel 74 i den konsoliderede lov om sagsomkostninger, at "der ydes retshjælp i civilretlige, administrative, regnskabsmæssige, skattemæssige og udenretslige sager til forsvar for borgere med utilstrækkelige midler, hvis deres påstande ikke er åbenbart grundløse". I henhold til artikel 75 i TUSG er adgangen til retshjælp gældende i alle instanser og faser af sagen og for alle procedurer, uanset om de er afledte eller utilsigtede, og uanset hvordan de er forbundet med sagen. Reglerne om retshjælp finder tilsvarende anvendelse på fuldbyrdelsesfasen, genoptagelsessager, tilbagekaldelsessager og tredjemandsindsigelser samt i sager om anvendelse af sikkerhedsforanstaltninger eller forebyggende foranstaltninger og i sager ved den

tilsynsførende ret (*tribunale di sorveglianza*), forudsat at den pågældende skal eller kan bistås af en advokat eller et sagkyndigt vidne.

Der ydes retshjælp til borgere med utilstrækkelige midler (artikel 74 i TUSG). I civile sager gælder retten til retshjælp for borgere med utilstrækkelige midler også for udlændinge, der har lovligt ophold på det nationale område, statsløse personer og nonprofitororganisationer eller -sammenslutninger, der ikke udøver økonomisk aktivitet (artikel 119 i TUSG). Asylansøgere er også berettiget til retshjælp, hvis de ikke har tilstrækkelige midler, jf. Genèvekonventionen af 28. juli 1951. En udlænding, der har fået forkyndt en udvisningsafgørelse, kan få retshjælp ved en domstol (artikel 142 i TUSG). Konkursboer kan få retshjælp, hvis de ikke har tilstrækkelige aktiver til at dække retsafgifterne. Dette er fastsat i artikel 144 i TUSG: "1. I sager, som et konkursbo er part i, anses konkursboet for at være berettiget til retshjælp i henhold til og med henblik på de regler, der er fastsat i denne del af den konsoliderede lov, medmindre der er tale om regler, der er uforenelige med bevilling af retshjælp, hvis den delegerede dommer udsteder en kendelse, der attesterer, at der ikke er midler til dækning af sagsomkostningerne."

I henhold til artikel 76 i TUSG kan der "ydes retshjælp til enhver person, der har en skattepligtig indkomst til beskatning med personlig indkomstskat, som angivet i den seneste selvangivelse, der ikke overstiger 12 838,01 EUR". I henhold til artikel 77 i TUSG skal indkomsttærsklerne for adgang til retshjælp justeres hvert andet år på grundlag af ændringer i de forbrugerprisindekser, der offentliggøres af ISTAT.

I henhold til artikel 76, stk. 4c, i TUSG har "uledsagede udenlandske mindreårige, der er involveret i en hvilken som helst form for retssag, ret til at blive underrettet om, at de kan udpege en advokat efter eget valg, herunder gennem deres udpegede værge eller den person, der udøver forældreansvar i henhold til artikel 3, stk. 1, i lov nr. 184 af 4. maj 1983, som ændret, og til at søge retshjælp på et hvilket som helst tidspunkt og i en hvilken som helst instans under retssagen i overensstemmelse med gældende lovgivning". I henhold til artikel 76, stk. 4c, nr. 1), i TUSG er "mindreårige børn eller voksne børn, over for hvem der består forsørgerpligt, og som har mistet den ene forælder, fordi den pågældende forælder er blevet dræbt af forælderenes ægtefælle, uagtet om forældrene var separeret eller skilt ved lov, eller af den registrerede partner, selv om det registrerede partnerskab var ophørt, eller af en person, der var eller havde været i et affektivt og stabilt samlivsforhold med det pågældende offer, berettiget til retshjælp, herunder som en undtagelse fra den gældende indkomsttærskel. En sådan berettigelse ved fravigelse finder anvendelse på den relevante straffesag og på alle civile retssager, der udspringer af lovovertrædelsen, herunder fuldbyrdelsesprocedurer."

For at opnå retshjælp skal den berettigede person ansøge det kompetente advokatråd (artikel 78 i TUSG). Anmodningen kan fremsættes på et hvilket som helst tidspunkt under sagen, men inden den afsluttes. Advokatrådet (COA - *Consiglio dell'Ordine degli Avvocati*) med stedlig kompetence (artikel 126 i TUSG) træffer afgørelse om anmodningen, men den ret, der behandler sagen, har det sidste ord (artikel 136 i TUSG).

En afgørelse om afslag på retshjælp kan appelleres i henhold til artikel 99 i TUSG.

Der kan gøres indsigelse mod en foranstaltning om tilbagekaldelse af retshjælp i henhold til artikel 170 i TUSG.

Modtagere af retshjælp kan vælge deres advokat blandt dem, der er opført på ad hoc-lister, og er fritaget for alle sagsomkostninger (se artikel 131 i TUSG).

Staten dækker med andre ord de omkostninger, som retshjælpsmodtageren ellers ville have afholdt, såsom advokatsalærer, honorarer til sagkyndige og andre sagsomkostninger (f.eks. betaling af retsafgift i civile sager, gebyrer for kopier og attester og faste forskud på forkyndelse af dokumenter på rettens anmodning).

5. Elektroniske betalingsmetoder

En generel vejledning til onlinebetalinger ([vademecum sui pagamenti telematici](#)) er offentliggjort på portalen for telematiktjenester (PST).

Disse onlinebetalingsmetoder kan også anvendes af borgere i EU-medlemsstater, der ikke er bosiddende i Italien og ikke har en konto hos en bank eller et postvæsen i Italien, da de også kan tilgås af "ikkeregistrerede" kreditkortindehavere.

6. Meddelelse om tidlig anvendelse af det decentrale IT-system

På nuværende tidspunkt anvender den italienske stat ikke det decentraliserede system. Der er imidlertid tekniske aktiviteter i gang for – inden for en rimelig kort frist og under alle omstændigheder inden for de frister, der er fastsat i forordningen for hver del – at gøre det muligt at anvende det decentrale system til de instrumenter, der er omfattet af den forordning, der er omhandlet i bilag II, punkt 10 (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager) og bilag I, punkt 3 (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure), og med henblik på gennemførelsen af artikel 25 til det instrument, der er omhandlet i bilag I, punkt 10 (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling).

7. Meddelelse om tidlig brug af videokonferencer på det civil- og handelsretlige område

Italien vil vurdere muligheden for at gennemføre artikel 5 om videokonferencer på det civil- og handelsretlige område inden for de frister, der er fastsat i forordningen, i overensstemmelse med de procedurer, der er beskrevet ovenfor, selv om landet allerede har indført passende videokonferencesystemer med de karakteristika, der er beskrevet i de foregående stykker, og som i øjeblikket er i fuld overensstemmelse med de nationale regler.

8. Meddelelse om tidlig brug af videokonferencer i straffesager

Italien vil vurdere muligheden for at gennemføre artikel 6 om videokonference i straffesager inden for de frister, der er fastsat i forordningen, i overensstemmelse med de procedurer, der er beskrevet ovenfor, selv om landet allerede har indført passende videokonferencesystemer med de karakteristika, der er beskrevet i de foregående stykker, og som i øjeblikket er i fuld overensstemmelse med de nationale regler.

■ Sidste opdatering: 09/04/2026

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.